

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 12. Victoria Resurrectionis Domini eo dirigitur, vt iusti exultent, & cum eo hilares epulentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

si resurrexisset propter infirmitatem nostram. Nostra infirmitas est per quam anima nostra vivit, unde vita nostra dependet à Christi Domini Resurrectione: Quia mortem nostram moriendo destruxit, & vitam resurgendo reparavit. Item cum non vacet hoc argumentum latius explicare se declarando bona quæ Dominus in nobis per Resurrectionem suam operatus, hoc dico tantum quod verba psalmistæ superius indicant. Resurrexit ad electorum suorum commodum & beneficium, ut ab eorum oculis lacrymas abstergeret, qui tantopere affligebantur ex fumo Pharisæicæ perversitatis, ad non exiguum eorumdem consolationem. O quantum amor eorum solamine devolebat, quando in eius viderent presentia, & cum gavisus sunt eorum eis adlatere vivum, gloriosum, resuscitantem. Quam splendidus illis sol oriebatur! Quam parvas illis Maus effloret!

Claro Paschali gaudio
Solminis motes rido
Cum Christum iam Apolloli
V. ja cernunt corporeo.

Ceteris tamen multo laetior Virgo sanctissima, quando prima omnium coram se conspicit gloriosum. Charissima illi Magdalena, quæ lacrymis gloriabatur irremediabilibus: quando vocem proprio nomine percipit, qualis tum illa: An Maus potest esse in conditio? Sanctæ mulieris quando comiter eas salutavit: Ave, quam lacrimis direrunt Pascha! D. scilicet in Emmaus, quæ naxat Evangelista in mensa recumbentes eorum speculasse redituum, quanto perfusi gaudio redierunt: Quid commemorarem Apollolos, quando ad vesperam gloriosus eis apparuit: Gaudium dicitur pueri viso Domino: Tantoque mensuratum gaudium delibata est, ut quod oculis certantibus credere non possent. Adhuc autem illis non crediderunt pro gaudio cibum ab eis postulat, dicitque illi: Partem piscis assi, & sanum melius, quo tempore potrigit illis reliquias, ut coram eo saltem rescauerit, sicuturque illud: Insi epulenter & exultent, in conspectu Dei: & hoc non seculum, sed sæpè asserant, quando scilicet in voce piscantibus apparet, ait. Asserit de piscibus, quæ prædixisset. Et accepit panem, & dedit eis, & piscem similiter.

Hoc autem ita verum asseritur, ut vltimo illis apparet iam ascensus in celum, cum illis ad mensam resederit, & comederit. Rucumbentibus vultuam discipulis. Et comensens id est cum illis pariter comederat. Et cepit eis ab illis inquit non discederet etc. Ecce qualiter, in-

si epulentur & exultent in conspectu Dei. Deinde præterquam quod istos epolari in conspectu Christi & cum eo, fuerit ad eorum lætitiã, quandoquidem gaudia & lætitiæ festa communiter convivijs epulisque celebrantur, ut probatur in convivio geniali Abrahæ in die ablaetionis filij sui Isaac, atque in victoria quam Sanson de leone retulit, & in reditu filij prodigi, alijsque occasionibus; porro voluit per hoc etiam Dominus irrefragabilo dare argumentum, & evidentissimam præbere Resurrectionis suæ confirmationem, quodque realiter, vereque vivus esset: etenim comestio actio est vitalis, nec potest verè comedere, qui non vivit. Idcirco ipse Dominus filiam Principis Synagogæ Captharnai resuscitans, iussit illi continuo dare ad manducandum, atque ut in conspectu omnium videretur. Demum ut innotesceret Lazarum realiter ac verè redimtum, acceptavit eam, quam illi Martha & Maria præparaverant, in qua Lazarus coram omnibus convalescens accumbebat. Ea de causa etiam discipulis suis iam redituus comedere voluit, & in particulari contigit hoc quod narrat D. Lucas, quod ipso die Resurrectionis suæ cum iam sero factum esset, apparuerit discipulis suis, ita ut oculis suis eum presentem cernerent, quos eo modo salutavit, ut eius vocem perciperent dicendo: Pax vobis. Deinde præcepit, ut eum similes manibus suis palparent, eisque demonstrans manuum, pedum, laterisque vulnera, nonnisi ut suis illa manibus contrectarent; Insuper & videret.

Duas hic diversas offendo difficultates. Prima: num in corpore Christi vulnera remanserint, hoc est, scilicet perforata, latiusque realiter hians & apertum. Secunda: num realiter & actualiter illa contrectarint Apolloli. Circa primam extra controversiam est, quin indicia remanserint vulgèrum, quæ Christus perpetuo conservabit, quod probat D. Cyril Alexan. a Hieroloymina b ex illo Zachariæ: Quod sunt plaga ista: Nec non ex Angelorum interrogatione. Quis est iste qui venit vestibus etc. Et prosequitur D. August. e & alij quos citat Suarez. h. h. z. e. a. est difficultas. An apertura manerent nam videtur sentire D. August. quod non sed tantum mansisse cicatrices: euenim videtur obf. perfectioni corporis habere vulnèrum aperturas. Porro communis habet opinio quod apertura apparuerint ita insinuat D. Cyril. f. alij quos citat Suarez & potissimum innotuit apud D. Petr. Chyolog. Et si Dominus eadem

III. Conestio actio est vitalis.

27. IV. Quæstio de vulneribus Christi.

a l. 12. im
leam 5. 8.
b Castib.
14.
c Epist. 49.
g 1. 49.
12. Sym.
bo ad.
Castre.
e 8.
Cyl 22.
de cinte.
e 20.
d 3. p.
Tom. 2.
g 44.
diss.
47.
33. scilicet. 2.
e Epist.
49.
1. de
fide ad
Theos.
55. 607.
c. 12.
h. 207.

12. Sym.
bo ad.
Castre.
e 8.
Cyl 22.
de cinte.
e 20.
d 3. p.
Tom. 2.
g 44.
diss.
47.
33. scilicet. 2.
e Epist.
49.
1. de
fide ad
Theos.
55. 607.
c. 12.
h. 207.

D. PAT. CHR. fr. 81. Euan. gelij.

eadem reati in carne vulnera reportat, ipsa clauorum foramina resamit, & ipsa facit testimonia sui corporis. sua resurrectionis indicia, qua fuerant contumeliosissimas. Opinatur D. Petr. Chrysol. mandatum fuisse Christi, ut aperte suam illis assereret Resurrectionem, ut palparent, & digitos suos insisterent profunde vulneribus: *Videte manus meas &c. q. in granatis oculis corpus adhuc respicere non potest, videte carnis vulnera, quia Dei opera non videtis: considerate inimicorum titulos, quia Dei adhuc non considerastis insignia. Palpate ut vel manus fidem faciat, quia videns oculus sic caecatur. Oculis non videt saltus. Dignis vestri introitus respiciat clauorum, manus vestra alia vulnerum exquirant, aperte manuum foramina, sulcus lateris, renouate vulnera: quia negare non possum discipulis ad fidem, quod inimici ad sanam sententiam non negant. Palpate, palpate & usque ad ossa inquisitores ardus peruenite. ut vel ossa carnis astruatis veritatem, & me esse ipsum, vel vulnera seruata testentur.*

Non hoc te praetercat: *Renouate vulnera.* O immensam Dei bonitatem, ad qua se demittit in nostram salutem, ut in hoc articulo tanti momenti omnem a vobis auferret dubitandi occasionem. Appositè profertur hic rationes, cut Dominus haec voluerit vulnera seruare quas trutinat D. Thom. & prosequitur doctissimus Suarez. Hoc supposito praecipuum fuit expressum a Christo datum ut palparent, ut D. Petro quatenus se a Domino lauari permitteret ut suam in fide solidaret Ecclesiam. Et hoc credunt Apostolos dixisse D. Thomae, qui Christum viderant eiusque vulnera tetigerant: vnde & illis ait: *Nisi videro foramina clauorum.* Si namque tantummodo illi dixissent se vidisse Dominum resuscitatum: ratio non suppetebat volendi plagas eius contrectare, quandoquidem videtur, quod resuscitatus vulnera gerere non deberet: cum haec potius sint mortui testimonia corporis, Et si illi quos Dominus ad vitam renouauit, regressi sunt ad auras saniae robusti, quanto magis de illo credendum erat qui se ipsum suscitauerat. Vnde non possit D. Thomas agere de vulneribus, quae Christus circumferens ostendebat, nisi dictum illi fuisset, eum vulnera palpanda demonstrasset ita ut Christus ea habuerit, eaque Apostolorum contrectant, *Carnem & ossa.* Ex hoc arbitrat nonnulli a D. Ioanne significatum: *Quod vidimus, quod percipimus quod manus nostra contrectauerunt de verbo viva.*

Quamuis autem D. Hieron. sentire videatur Apostolos nec manus, nec pedes, nec Christi

vulnera contrectasse ex nimia motus reuerentia, & hoc indicet Abulenti. Porro D. Leo Papa a D. Athanasio b. opinatur quod sic: crederet in se conueniebat, ut Dominus quod intenderat legitime testaretur. Quoniam D. Clemente Alexan. e. & D. Didimus d. idem sustulerunt aiant, idcirco plena veritate a D. Iouane dicit potuisse: *Quod audimus, quod percipimus, quod manus nostra contrectauerunt de verbo viva.* Quantum enim sapio praesertim tangit, historiam: *Videte manus meas & pedes meos: palpate & videte: quia spiritus carum & ossa mea sicut me videtis habere.* Dixit hoc Tertullianus his verbis

Auribus audire, oculis videre saluum, Tractatione manus corpus de morte receptum.

Et citat varios auctores, s. Lor. de D. Thoma quod contrectauerit & palparet, dignitate manus immiserit communis fess epino. Dicit idem credit Apostolum hunc esse hoc per se. In die tribulationis meae, Deum ex quo manus mea. Idem indicauerunt D. Chryl. & D. Epiphani. vnde bene subiungit: *Et non sum deus, nec tu decipieris, si seruatuerit & manum tuam his vulneribus imposueris.*

Modo patet argumentis confirmata intelligibilibus Resurrectionis Dominicae veritatem testimonijs & attestacionibus, quos fieri poterant, & quae in omnibus tribunalibus veritatem concludentia perhibentur. Ex oculorum intuetu ex audito auium, ex contracta manuum, & pedum probatur, ut nullum fuisse erroris praesidium, aut ratio deceptionis. Ponit Isaacus sicut verè deceptus est, indicans eum esse quem sibi praesentem tangebatur: quia contracta fidebat manuum, quibus eius manus tangere & collum: porro defuit illi testimonium certiorum: caligabat enim nec clarè videbat, testimonium autem auditus necdum non contrectabat, sed & repugnabat, quandoquidem dixerit, vocem quam percipiebat, non esse Iesum sed Iacob. Hic autem omnes pari pede sententia conueniunt, Christum contemplantur proprijs oculis, proprijs illum manibus contrectant, audire proprijs illius auribus loquentem, videre corpus eius, sed & vulnera ut distinxerit, qui vulneratus, qui mortuus sacros in sepulchro. Pro vltima confirmacione: quoniam nondum sibi fidere videbantur Apostoli, tantoque gaudio perfundebantur, ut credere, quod videbant non valerent, cum dicit manus eius contrectarent, etiam ab eis exposcit: *Habete manus vestras*

§ 8. 9. 54. disp. 47. sect. 2.

a. Ioan. 1. 1.

